

men mange andre. Det synes mig et berettiget Krav, at der, naar der gives Privilegier, tages Hensyn til Befolkningens Trang og Ønsket om at komme i en saadan Forbindelse med Apotek, at de ikke, efter først at have kørt 2—3 Mil for at faa fat i en Læge, skulle behøve at køre lige saa langt for at faa den fornødne Medicin. Jeg takker altsaa Ministeren for, hvad han har gjort i den Henseende. I det hele taget vil jeg sige, at det mærkelige Angreb, der er rettet mod den højtærede Minister, har skabt ham en uhyre Popularitet, fordi Befolkningen har set, at Ministeren har søgt at gennemføre i alt Fald et af de Krav, som vi, Demokratiet, ventede opfyldt ved Systemskiftet, nemlig, at der brydes igennem Bureaukratiets Herredømme og Funktionarismens Ring omkring Embederne. Vi have set, at Ministeren har søgt paa hvert Sted, hvor der var Tale om Embedsbesættelser, hvad enten det gjaldt Læger eller juridiske Embedsmænd, at forene Hensynet til Dygtighed med Hensynet til Befolkningens Krav, medens vi tidligere vare vante til, at det var Bureaukratiets traditionelle Ret at udpege Kandidaterne til ledige Embeder enten efter Anciennetsregler eller efter Familieforbindelser. Befolkningen har med stor Tilfredshed set Ministeren bryde denne Ring, og jeg benytter Lejligheden til, i Anledning af det Overfald, der er sket paa ham, at bringe ham en Tak fra en meget betydelig Del af Befolkningen.

Ordføreren (Blem): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) bebrejdede mig, at jeg havde draget ind i Debatten Spørgsmaal, som han ikke var belavet paa at svare paa, fordi de laa udenfor de Ændringsforslag, der ere til Behandling ved denne Lejlighed. Deri kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret. Jeg henviste til Ændringsforslag Nr. 70 i Ændringslisten, hvor der staar: Honorar til Overlægen ved Aarhus Sindssygeanstalt for Tilsyn med Plejeanstalterne Dalstrup og Raamosegaard: 600 Kr. Det drejer sig om et Honorar for Tilsynet ved Anstalter, som Sundhedskollegiet havde klaget over. Klagen havde jeg fundet i Lægeforeningens Tidsskrift af 4. Januar, et Blad, der er offentligt; hvorfra de store Hovedstadsblade have taget Uddrag af Klagen, og som vistnok ogsaa det Blad, der staar det ærede Medlem nær, har benyttet. Jeg har altsaa ikke her fremdraget noget, som har

ligget i det skjulte, jeg har taget Lægernes Tidsskrift, hvori Klagen staar fra Ende til anden, og som enhver kan forskaffe sig lige saa let som jeg. Derfor har jeg været berettiget til at drage dette Klagepunkt frem. For øvrigt er det ærede Medlem just ikke den, der skal bebrejde mig noget, naar der er Spørgsmaal om at komme udenfor Grænserne for Diskussionsfriheden. Jeg bebrejder ham for øvrigt ikke noget i den Retning. Det er en Sag, som Formanden afgør, men man har jo Lov til at feje for sin egen Dør. Derfor har jeg blot villet udtale dette.

Til ogsaa at komme ind paa Klagen over Tilladelsen til Udlevering af Fosforlevertran har jeg anset mig for berettiget, da jeg vel er den, der ved bedst Besked, forsaavidt som det var mig, der har skrevet Andragendet og som opbevarer det Svar, som Sundhedskollegiet ikke engang kender. Naar der klages over, at Ministeriet, saavel Indenrigs- som Justitsministeriet, har givet Tilladelse til Salg af Fosforlevertran uden først at have spurgt de sagkyndige, Sundhedskollegiet, til Raads, har jeg vel Lov til at sige, at jeg først personlig havde forhandlet med Prof. Bang, og han er dog den mest sagkyndige paa Veterinærvesenets Omraade, og at naar den højtærede Justitsminister kun har tilladt mig som Formand for Slagteriernes Fælleskontor at udlevere Fosforlevertran under Tilsyn af Professoren i Farmakologi, saa udøves Tilsynet af den største Autoritet, vi her i Landet have paa dette Omraade, skulde jeg mene. Og naar der i den gamle Instruks af 1813 for Sundhedskollegiet staar, at Kvægsyge og alt, hvad der henhører under Veterinærvesenet, er det uvedkommende, maa jeg vel ogsaa have Lov til at drage dette Spørgsmaal frem. Da det var mig, der vidste bedst Besked med Hensyn til dette Klagepunkts Forhistorie, maatte jeg vel være berettiget til at drage det frem, naar jeg, som jeg sagde, lod alt, hvad der angaar Embedsbesættelser og Apotekerprivilegier, ligge, endskønt jeg ogsaa meget vel kunde have udtalt mig derom. Det ærede Medlem har jo forøvrigt selv inddraget i Debatten et Spørgsmaal, som vi ikke vare rigtig belavede paa, nemlig Spørgsmaalet om Fangernes Undervisning. Jeg bebrejder ham intet, for der staar i Betænkningen en Oplysningskrivelse fra Justitsministeriet om Fangernes Undervisning for Tiden. Under Henvisning til denne Skrivelse har det ærede Medlem kunnet inddrage Spørgs-